

Bernard Dewulf, Kleine dagen. Uitgegeven 2009

Besproken 22 april 2013, thv An, verslag van Marijke, o.l.v. Gerda

Inhoud van het boek: Een vader vertelt in poëtische taal, over het opgroeien van zijn zoon en dochter, van hun babytijd tot de middelbare school.

De schrijver is een Vlaming, geboren in Brussel 30-1-1960, hij woont in Antwerpen. Hij is dichter, journalist en kunstkenner. Was een jaar lang de stadsdichter van Antwerpen. Hij studeerde Germaanse Philologie, dwz de dode Germaanse talen.

Zijn dochter is voor hem een wonder, een vrouw in wording, met de jongen vergelijkt hij zich steeds, bijv. in de zin: zijn toekomst is mijn verleden. Het boek is een bundeling van zijn columns, die eerder in een krant verschenen. Daardoor ontbreekt de spanning. Des te meer nadruk valt er op zijn taalgebruik, bijv. als het meisje vijf jaar oud is schrijft hij: er groeit een vrouw in mijn huis.

We vonden allemaal na de bespreking dat het een boek is om af en toe te pakken en er een verhaaltje uit te lezen.

Thema: Het opgroeien van zijn kinderen.

Stijl: hij gebruikt korte zinnen, schrijft poëtische taal met veel metaforen. Zijn verhalen zijn soms humoristisch. Opvallend is het gebruik van de vader, de moeder, de jongen en het meisje. De schrijver gebruikt algemene termen en de belevenissen zijn zo gewoon, dat we ons en onze kinderen erin herkennen.

Perspectief: de verhalen zijn geschreven in het ik-perspectief van de vader.

Wat wij vonden van het boek:

Conny: Mooi beschreven verhalen, vooral uit de dagelijkse omgeving, niet zo spannend om achter elkaar uit te lezen.

Nan: geen lekker boek, onsamenhangend, het boeide niet. Opm. na de bespreking veranderde haar mening

Ria: stukjes gelezen, jammer genoeg niet alles

Leny: prachtige taal, heeft genoten van de beschrijvingen, maar op een gegeven moment werd het langdradig.

Marijke: ik zou willen dat ik zo kon schrijven. Mooie taal, een genot om te lezen met zinnen om te onthouden, jammer dat het na een tijdje begint te vervelen, daar is de taal te mooi voor.

Greet: ontroerend, niet te veel achter elkaar lezen, beter in stukjes

Gerda: het boek bestaat uit portretjes van drie generaties. Hij heeft terecht een prijs gekregen voor dit boek.

An: mooi boek.

Erica: zelfde als Leny.